

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: ZK, u svojstvu nasljednika osobe JM, stečajnog upravitelja društva BMA Nederland BV

Tuženik: BMA Braunschweigische Maschinenbauanstalt AG

uz sudjelovanje: Stichting Belangbehartiging Crediteuren BMA Nederland

Izreka

1. Članak 7. točku 2. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima treba tumačiti na način da je sud mjesta sjedišta društva čiji su dugovi postali nenaplativi, s obzirom na to da je društvo „baka” tog društva povrijedilo svoju obvezu dužne pažnje u odnosu na vjerovnike tog društva, nadležan za odlučivanje o kolektivnoj tužbi za naknadu štete koja proizlazi iz delikta ili kvazidelikta koju je podnio stečajni upravitelj tog društva, u okviru svoje zakonske obveze unovčenja stečajne mase, za račun, ali ne u ime svih vjerovnika.
2. Odgovor na prvo prethodno pitanje ne mijenja se ako se uzme u obzir činjenica da u glavnom postupku udruženje djeluje kako bi zaštitilo kolektivne interese vjerovnika i da se u tužbi podnesenoj u tu svrhu ne uzimaju u obzir pojedinačne okolnosti vjerovnika.
3. Članak 8. točku 2. Uredbe br. 1215/2012 treba tumačiti na način da, ako sud na kojem je pokrenut prvotni postupak ukine svoju odluku kojom se proglašava nadležnim za taj postupak, time automatski gubi i svoju nadležnost za odlučivanje o zahtjevima koje je podnio intervenijent.
4. Članak 4. Uredbe (EZ) br. 864/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o pravu koje se primjenjuje na izvanugovorne obveze (Uredba Rim II) treba tumačiti na način da je pravo koje se primjenjuje na obvezu naknade štete na temelju dužne pažnje društva „baka” društva koje je u stečaju u načelu ono države u kojoj potonje društvo ima sjedište, iako je ranije postojanje ugovora o financiranju između tih dvaju društva, u kojem postoji sporazum o prorogaciji nadležnosti, okolnost koja može uspostaviti očito uže veze s drugom državom, u smislu stavka 3. tog članka.

(¹) SL C 443, 21. 12. 2020.

**Presuda Suda (peto vijeće) od 10. ožujka 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Amtsgericht Hannover – Njemačka) – Postupak pokrenut protiv osobe K**

(Predmet C-519/20) (¹)

*(Zahtjev za prethodnu odluku – Politika useljavanja – Direktiva 2008/115/EZ – Zadržavanje s ciljem
udačavanja – Članak 16. stavak 1. – Izravan učinak – Posebna ustanova za zadržavanje – Pojam –
Zadržavanje u redovnom zatvoru – Pretpostavke – Članak 18. – Hitni slučaj – Pojam – Članak 47. Povelje
Europske unije o temeljnim pravima – Djelotvorni sudski nadzor)*

(2022/C 171/15)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Hannover

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: K

uz sudjelovanje: Landkreis Gifhorn

Izreka

1. Članak 16. stavak 1. Direktive 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom treba tumačiti na način da se poseban ogranak redovnog zatvora koji je, s jedne strane, iako ima vlastitog upravitelja, pod upravom te ustanove i u ovlasti je ministra koji je nadležan za redovni zatvor i u kojima su, s druge strane, državljani trećih zemalja zadržani s ciljem udaljavanja u posebnim zgradama koje imaju svoje prostorije te su odvojene od drugih zgrada tog ogranka u kojima su zatvorene osobe osuđene u kaznenom postupku, može smatrati „posebnom ustanovom za zadržavanje” u smislu te odredbe, pod uvjetom da se uvjetima zadržavanja, koliko god je to moguće, izbjegava da to zadržavanje bude izjednačeno sa zatvaranjem u zatvorsko okruženje i da se te uvjete osmisli na način da se poštuju prava zajamčena Poveljom Europske unije o temeljnim pravima i prava iz članka 16. stavaka 2. do 5. i članka 17. te direktive.
2. Članak 18. Direktive 2008/115, u vezi s člankom 47. Povelje o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da nacionalni sud koji je, u okviru svoje nadležnosti, pozvan odrediti zadržavanje ili produljenje zadržavanja u redovnom zatvoru državljanina treće zemlje s ciljem udaljavanja mora moći provjeriti poštuju li se uvjeti iz članka 18. koje država članica mora ispuniti da bi predvidjela da se taj državljanin zadrži u redovnom zatvoru.
3. Članak 16. stavak 1. Direktive 2008/115, u vezi s načelom nadređenosti prava Unije, treba tumačiti na način da nacionalni sud mora izuzeti iz primjene propis države članice kojim se privremeno dopušta zadržavanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom s ciljem njihova udaljavanja u redovnim zatvorima, odvojeno od redovnih zatvorenika, ako uvjeti koji su propisani člankom 18. stavkom 1. i člankom 16. stavkom 1. drugom rečenicom te direktive za usklađenost takvog propisa s pravom Unije nisu ili nisu više ispunjeni.

(¹) SL C 19, 18. 1. 2021.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 3. ožujka 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein hallinto-oikeus – Finska) – Postupak koji je pokrenuo A

(Predmet C-634/20) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Priznavanje stručnih kvalifikacija – Direktiva 2005/36/EZ – Područje primjene – Uvjeti za stjecanje prava na samostalno obavljanje liječničke djelatnosti u državi članici domaćinu – Diploma izdana u matičnoj državi članici – Ograničavanje prava na obavljanje liječničke djelatnosti na razdoblje od tri godine – Nadzor ovlaštenog liječnika i istodobno završena specijalizirana izobrazba iz područja opće medicine u trajanju od tri godine – Članci 45. i 49. UFEU a”)

(2022/C 171/16)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Korkein hallinto-oikeus

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: A

uz sudjelovanje: Sosiaali- ja terveystieteiden lautakunta - ja valvontavirasto

Izreka

Članke 45. i 49. UFEU-a treba tumačiti na način da im se protivi činjenica da nadležno tijelo države članice domaćina na temelju nacionalnog zakonodavstva priznaje pravo osobi na obavljanje liječničke djelatnosti koje je ograničeno na razdoblje od tri godine i podliježe dvostrukom uvjetu, s jedne strane, da ta osoba svoju djelatnost obavlja pod vodstvom i nadzorom ovlaštenog liječnika i, s druge strane, da u tom razdoblju uspješno završi posebnu izobrazbu iz područja opće medicine u trajanju od tri godine kako bi u državi članici domaćinu mogla steći pravo na samostalno obavljanje liječničke djelatnosti, imajući u vidu da ta osoba, koja je u matičnoj državi članici završila osnovnu liječničku izobrazbu, posjeduje ispravu o